

— Не се отбивай, жребче, че аз два пжти казвам, а трети пжт-коля! казал младоженеца.

— Жребето пак се отбило трети пжт. . .

Младоженеца го хванал, извадил ножа и го заклал . . .

Уплашила се булката и се развикала:

— А бе човече, какво направи? Защо го закла?

Ами нали е добиче, то разбира ли, що му говориш?

— То ако не разбира, ти нали разбираш? отговорил той.

— Ами ти не знаеш ли, че то струва толкова пари — отгледано конче?

— Знам, че струва, ама баща ти го е платил: След това тржгнали да вжрвят.

Кобилата потжрсила кончето си и поцвила.

— Не цвили, кобило, че аз два пжти казвам, а трети пжт коля, аа! казал младоженеца.

Подир малко тя пак поцвила.

— Не цвили, брей кобило, викнал ѝ по-силно той, че аз два пжти казвам, а трети пжт-коля! . .

Но кобилата нищо не разбирала, обжрнала се назад да потжрси кончето си и пак поцвила. . .

Младоженеца свалил товара и я заклал.

Уплашила се булката още повече и помислила да бяга, но няма кжде: този с ножа бил край нея. . .

— Ти си страшен човек, казала тя.

— Защо закла кобилата? — Тя е добиче, разбира ли, що ѝ говориш?

— Тя, ако не разбира, ти нали разбираш?

— Мислиш ли ти, колко пари струва?

— Наистина, тя струва много, но баща ти я е изплатил. . .

— Ами сега кой ще носи товара?

— Ти.

— Аз ли? Не мога. Аз едвам вжрвя, па и товар да нося. . . Не мога, не мога! . .

— Не можеш ли? Вземи товара, че аз два пжти казвам, а трети пжт коля, аа! — казал младоженецът и се хванал за ножа. . .

— Олеле, мамиче! извикала булката.

— Тука няма, мамиче, няма татице. . .